

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 5. Sanctus Iosephus fuit in utero sanctificatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

sanctum præcognitam, istam & Sanctitatis munere præornatam ostenderes, ne quis Prophetæ prærogativam de solâ præscientiâ seu prædestinatione putaverit æstimandam. Ita de Jeremiâ D. Bernardus. Cujus argumentum ita reducitur: Cùm in illis verbis, *Præquam te formarem in utero novi te*, significetur præscientia, seu prædestinatio istius Prophetæ, procul dubio in eo quod sequitur, *Et antequam exires de vulvâ sanctificavi te*. Aliud quàm Prædestinatio seu præscientia illa intelligitur, ergo sanctificatio ipsius reipsâ: quid apertius?

XXXIII. Tum deinde Bernardus à Jeremiâ Prophetâ progrediens ad D. Joannem Baptistam sic prosequitur. *Eslo tamen ut hoc de Jeremiâ concedamus, quid respondetur de Joanne Baptistâ: quem Angelus pronuntiavit Spiritu Sancto repletum iri adhuc in utero Matris suæ? Prorsus hoc ad prædestinationem præscientiamve referri posse non arbitror: verba nempe Angeli (sicut ipse prædixit) completa absque dubio sunt in tempore: & quem prælocutus est Spiritu Sancto replendum, non est fas credere non repletum, idq. loco & tempore quo prædixit. Certissimè autem Sanctus Spiritus quem replevit sanctificavit.*

XXXIV. Sed quid his immotor Sanctæ Ecclesiæ (quæ columna est & firmamentum veritatis, & cujus sensus omnibus prævalet) præcepto festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ solemnissimè celebratur, ita ut teste D. Augustino isto die tres Missæ antiquitus celebrarentur, ergo D. Joannes Baptista in suâ Nativitate Sanctus extitit: ex eo namque Ecclesia aliorum Sanctorum celebrat mortem non Nativitatem; quia illos die mortis, non verò Nativitatis, Sanctus fuisse existimat: ergo D. Joannis ortum celebrat, quia illum Sanctum fuisse credit. Validissimum est hoc argumentum, quia non sine magnæ periculo censura, aut gravi Ecclesiæ offensione asserti potest, Ecclesiam in festorum celebratione errare posse. Cùm autem illam non errare in illorum celebratione, pendeat ex eo quod tale festum verè sit sanctum & veneratione dignum, quod non esset, si ejus objectum esset non sanctum & in peccato; nullo pacto licet dubitare Nativita-

tem Sancti Joannis Baptistæ ab Ecclesiâ semper celebratam non fuisse sanctam.

Eodem modo ex celebratione Nativitatis Beatæ Virginis colligit Sanctus Bernardus natam Sanctam epist. 174. in initio. *Sei & ortum Virginis*, inquit, *didici ab Ecclesiâ inabitanter habere festivum atque sanctum, firmissimè cum Ecclesiâ sentiens in utero accepisse ut Sancta prodiret.* Vide etiam in hanc rem P. Valquez 3. part. disp. 114. cap. 2. & nostrum Franciscum Bonæ spei tom. 4. tract. 2. disput. 12. de peccato orig. dub. 5. ad finem in Appendice.

SECTIO V.

Sanctus Iosephus fuit in utero Sanctificatus.

XXXV. **I**N mundi hujus aspectabilis opificio nonne hoc inter admirabilia mirandum, quod terra creatur inanità & vacua sine plantis; Cælum rudè sine Planetis, lux etiam ipsa imperfecta sine radiis, quarto enim tantum die creatus est Sol, à quo perfectio luminis omnis. Aqua verò sola, obiectante gravissimo & antiquissimo Doctore Tertulliano lib. de Baptismo, statim ab initio cum totius suæ plenitudine perfectionis producit? Hujus differentie causam si ab illo requiris? redit illam sic ille tibi: *Solus liquor*, inquit, *semper materia perfecta, læta simplex, de suo pura, dignum Dei vectaculum subiebat.* Hoc ille non minùs subtilitè quàm benè. Etenim Genes. cap. 1. versu 2. *Spiritus Domini ferebatur super aquas* Quare verò a quam solam, ex eo quod furura erat Divini sedes Spiritus, voluit Deus statim ab initio creationis suæ esse cum totâ suâ perfectione? nisi ut per hoc symbolum intelligeremus quod si res ita se haberet in corporalibus, quanto majori ratione in spiritalibus?

Ergo si hæc collectio non incepta est, sequitur quod inter omnes creaturas illæ ab initio & quàm primùm gratiæ plenitudinem acceperint; quæ probantur fuisse Dei hominis (qui fons est indefectibilis omnium gratiarum) vectaculum.

S

Sylva:

Synopsis

magnum
D.
Iosephi
SV
am

culum: Quapropter cum Maria Diva Deipara, quæ Deo de carne suâ corpus apravit, quæ cum in utero gesta vit, primum sit & præcipuum ejusdem veltaculum, idèd illa ut talis statim in primo sui esse gratiæ plenitudinem accepit: Sed post illam longè Beatissimam, quis secundùm ejusdem Dei nostri gestatorium? Nonne D. Ioseph, ejusdem purissimæ Virginis Sponsus Virgineus? quoties enim ille illum in sinu molliter fovit? quoties in ulnis gestavit? quoties oscula fixit? quoties ipse Jesus ex Matris brachiis exiit in Iosephi collum, eique reddidit basia? Tandem nonne ille illum adhuc in utero Matris illatebratum, & deinceps, de labore suo, de sui fultore vultus sustentavit? Ergò ille uti secundum Dei hominis post Virginem Sponsam veltaculum, ita secundum post illam gratiæ privilegium obtinuit; & ut in dignitate nullo dato inter medio suppar, ita supparem gratiam, idest sanctificationis in utero accepit: Ecce sub hâc umbrâ nostram de Sanctissimo Christi Patre, Custode, Altore, mentem & omnium jam ferè Fidelium.

XXXVIII

Lotinus & alii in hanc quoque mentem, Benedictionem quam Deuteronomii cap. 33. moriturus Moyles dedit Iosepho Aegypti Pro-regi, accommodant D. Iosepho, cujus ille fuit prima ac præcipua figura. Hæc benedictio talis est. *Ioseph quoque ait de benedictione Domini terræ ejus, de pomis cæli, & rore, atque abyſſo subjacente. De pomis fructuum Solis & Luna, de vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum ea de frugibus terræ & de plenitudine ejus. Benedictio illius qui apparuit in Rubo veniat super caput Ioseph, & super verticem Nazaret inter fratres ejus.* In quæ verba sic Lotinus. Aliqui non ineptè accommodant istam benedictionem ad Sponsum Mariæ Ioseph, cum Christus Mariæ naturalis Filius, dicatur etiam Filius Ioseph, qui fructus cæli est solis & lune, quoniâ Christus dicitur Sol, Maria Luna; & Cæli ac roris, quia Christus operâ Spiritus Sancti, & irroratione cælesti genitus est. Quidam hinc inferunt ob similitudinem inter Sponsum & Sponsam decuisse ut Ioseph suo modo particeps esset privilegiorum Sponsæ, & ut benedictio ejus qui apparuit in Rubo,

idest in Maria, quæ per Rubum significatur, sicut venire super caput Iosephi Pro-Regis Aegypti Moyles hoc loco paulò post precatur, sic veniret super Sponsum Mariæ præfiguratù in illo; essetq; benedictio hujus de pomis Solis & Lunæ, idest Christi ab originali peccato prorsus immunis, & Mariæ ab eo præservatæ, ut saltem ipse in utero sanctificaretur. De vertice antiquorum montium, & de pomis collium æternorum, idest illustrium Sanctorum qui sunt in utero sanctificati, ut Jeremias & D. Joannes Baptista. Hæc Lorinus in cap. 53. Deuteron. Aliam longè aptiorem expressioremque hujus rei figuram vide infra.

Quod si dicas nihil in Scripturâ de hâc D. Iosephi in utero sanctificatione haberi aut ex eâ posse evidenter educi: Respondeo cum Gersono ferm. de Nativit. B. Virginis Consider. 2. nihil ibi mirum: Nam nihil in eadem Scriptura habetur, aut ex eâ educi potest de Beatæ Virginis in utero sanctificatione, hoc est, Conceptione immaculatâ, nihil etiam de multis aliis utriusque excellentiis, prærogativis, gratiis & virtutibus. *Sunt enim multa, quæ fecit IESVS, quæ se scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribendi sunt libros.* Joan. cap. ultimo Non putarunt Evangelistæ necessarium verba jactare hîc, ut alibi, ubi res ipsa per se loquebatur: Cum enim illam Christi Matrem, istum Patrem (utrumque suo modo) asseruerunt, omnia quæ de illis magna dici poterant satis insinuasse censendi sunt: Nam in his continetur quidquid verâ ratione de illis magnum excogitari potest, & ex his colligendum sine ulla hæsitatione Deum in illos congestissè vel formaliter vel eminenter quidquid aliis Sanctis collatum fuisse invenitur.

Nititur ergò hoc assertum de Divi Iosephi sanctificatione in utero, ratione: Porro ratio fundatur immediatè in ipsius Paternitate ad Christum, sicut immaculata Conceptio Beatæ Virginis in ipsius Maternitate: Mediatè verò in Sacrà Scripturâ licet non ita clarè: Nam & huic & illi, debitum pro vinculi obligationisque filialis ratione reddendum honorem, ut natura & ratio, ita

ita Divina docent eloquia. Et argumentamur eodem modo proportione servatâ de Paternitate D. Iosephi in ordine ad ipsius in utero sanctificationem, quo de Maternitate Divæ Deiparæ in ordine ad ipsius præservationem à peccato, ut scilicet quia hæc altiori titulo est Mater Christi, quàm D. Iosephus ejus Pater, ita ipsa propter altissimam Maternitatem, altissimo gratiæ privilegio, justitiæ scilicet originalis & præservationis à peccato, condecorata sit: Ille verò quia in ratione Patris proximè ad illam accedit, ut infra ostendetur part. 2. tract. 2. gratiæ proximæ illi privilegio, quod est sanctificationis in utero, donatus sit.

CAPUT II.

*Probatur hoc nostrum Affer-
tum rationibus.*

- I. **P**RIMUM & commune argumentum ducitur ab exemplo aliorum qui fuerunt in utero sanctificati: si enim Jeremias Propheeta & D. Joannes Baptista fuerunt in utero sanctificati, ut probavimus cap. præcedenti sect. 4. Cur hoc Privilegii negatum fuisset Patri Jesu D. Iosepho? Hoc argumentum supponit D. Iosephum non esse minorem illis, quod partim constat ex dictis supra tract. 1. magisque patebit ex dicendis in decursu operis.
- II. Non acquiescunt aliqui huic argumento: volunt enim totam rationem illorum quæ fecit Deus ad extra esse ipsius voluntatem: unde, inquirunt, non sequitur quod si supradicti fuerunt in utero sanctificati idem sit dicendum de D. Iosepho, eo quod ejus dignitas eminentior sit, & ordinatio ad Christum omnis sanctitatis fontem longè strictior dignitate vel ordinatione illorum; quia ratio cur supradicti fuerunt in utero sanctificati non est eorum dignitas futura, ut supponitur in argumento, sed sola Dei voluntas.
- III. Mihi tamen certissimum est & indubitatum illud argumentum: quia & si omnium quæ fecit Deus ad extra ratio à priori sit voluntas Dei, atque ve-

rum sit quod omnia quæ fecit Deus, ideo fecerit quia voluit: in illis tamen quæ non habent rationem finis, fuit etiam aliquod illorum motivum ex parte creaturæ: verbi gratiâ, Beata Virgo fuit immunis à peccato originali in suâ Conceptione, &c. hujus rei ratio quidem à priori est quia Deus voluit, sed quia hæc immunitas à peccato originali, &c. non habet rationem finis, verissimum esse constat quod hæc immunitas illi collata sit quia futura erat Mater Dei: quod autem futura erat Mater Dei, cum habeat rationem finis, nullam habet rationem ex parte Virginis, sed tota ratio est voluntas Dei: similiter D. Joannes Baptista fuit in utero sanctificatus, & hoc ideo quia Deus voluit: sed hoc voluit Deus quia ita conveniebat, ut aptus fieret & idoneus ad eminentem gradû, & excellens illud munus subeundum, ad quod illum elegerat: Quare currit primum nostrum argumentum, & omninò dicendum cum communi Doctorum, quod omnis ratio sanctificationis in utero ex parte creaturæ est propter sanctificati futuram excellentem dignitatem: unde cum quæcumque tandem sit aliorum Sanctorum qui in utero sanctificati sunt dignitas, minor sit semper Paternitate D. Iosephi, de quâ part. 2. tract. 2. sequitur manifestè quod si illi sanctificati, & hic: idque à fortiori.

Et certè si hoc olim de illo asseruerunt tot nobiles Theologi, qui tamen leviter tantùm attigerant rationem Paternitatis ejus ad Christum, vixque illum arbitrati sunt amplius quàm Patrem Putativum, Nutritivum, & Custodem, quid jam dicendum, cum eandem Paternitatem tam strictam videmus, quam ostensuri sumus infra part. 2. tract. 2.

Deinde si D. Iosephus fuisset Pater Christi per generationem, ut potuit esse ex Doctrinâ Patris Suarez tom. 2. in tertiam partem Divi Thomæ quæst. 32. disputat. 10. Sect. 3. ubi etiam censeat hanc assercionem adeo esse certam, ut contraria nec probabilis nec verisimilis videatur, nonne eodem prorsus modo de illo argumentaremur, quod de Beatissimâ Virgine ejus Matre per generationem

Synopsis

Magnificat

D.

Iosephi

SV
an

i v.

v.